

Kvantiteter, som han vil. Det kan nemlig siges, at sprogrigtig kan det vanskelig kaldes en Fordeling af Varer, naar den Enkelte, der træder i Forhold til Forbrugsforeningen, kan fordrø faa mange Varer, som han vil, for sine Penge, naar han betaler dem med Dagens Pris. Hvad vil faa Følgen blive af Endringsforlagets Vedtagelse? Saa kommer der til at staa: „Enhver Forbrugsforening, der herefter dannes sig, er underkastet Lovgivningens almindelige Bestemmelser om Handel, naar Foreningens Virksomhed er af en saadan Betskaffenhed, at den maa betragtes som Næringsdrift, hvortil dog ikke henregnes Fordeling af Varer mellem Medlemmer.“ Deraf skulde man slutte, at saasnart Forbrugsforeningen virkede paa den Maade, at det ikke ligefrem kunde kaldes en Fordeling af Varer mellem Medlemmer, saa skulde den løse Næringsbevis. Naar altsaa Forholdet var dette — og det er netop det sædvanlige — at Medlemmerne af en Forbrugsforening ikke faae Varer fordelte mellem sig ved Bestyrelsens Foranstaltning, men selv forlange faa mange Varer, som de ville — Nogle muligen i et aldeles forsvindende Forhold eller slet ikke —, saa kan det Spørgsmaal opkaftes, om man kan sige, at der efter denne Forbrugsforenings Virksomhed foreligger en Fordeling af Varer mellem Medlemmer. Siger man saa: Nei, det kan ikke sprogrigtig kaldes en Fordeling af Varer mellem Medlemmer, saa kan man slutte af § 2, som den vil komme til at se ud, hvis Endringsforlaget vedtages, at saa skulde saadanne Forbrugsforeninger løse Næringsbevis. Altsaa ville Forbrugsforeninger, naar dette Forslag vedtages, udsættes for at maatte løse Næringsbevis i Tilfælde, hvor det efter Loven, som den nu foreligger, og efter den gjældende Lovgivning, saaledes som den er fortolket ved den af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds citerede Højesteretsdom, ikke er nødvendigt.

D. Christensen: Naar jeg er Medforlagsstiller af de stillede Endringsforslag, saa har dette egentlig sin Grund deri, at jeg ved Sagens 2den Behandling kom til at tvivle om, hvorvidt § 2 kunde forstaaes saaledes, som det i Dag er udviklet, eller om den maatte forstaaes paa anden Maade. Der var hos flere Medlemmer en forskjellig Mening derom, og derfor mente jeg, at det vilde være helbigt, om netop dette Spørgsmaal kunde komme frem og faae en endnu klarere Drøftelse end den, der hidtil var blevet det tildele. Dette er nu slet og slet paa en saadan Maade, at jeg anser det for betryggende, at Paragrafen bliver staaende uforandret. Jeg vilde ogsaa i højeste Grad have beklaget det, hvis dens Indhold kunde forstaaes saaledes, at Forbrugsforeninger, der ikke gif videre end til at fordele eller omdele Varer mellem deres egne Medlemmer, skulde

kunne betragtes som Næringsdrivende og som Følge deraf være nødt til at løse Næringsbevis. Dette antager jeg nu ikke vil kunne ske, og derfor stemmer jeg mod Endringsforlaget. Hvad de to andre Forslag angaar, da lægger jeg ganske vist ikke faa megen Vægt paa, om de vedtages eller ikke. Hvad Spørgsmaalet om Markederne angaar, da skal jeg ikke negte, at det ogsaa efter min Mening vilde være klarere, om der i 2den Linie blot stod: „Efter mysnævnte Tidspunkt“ osv., men jeg vil dog antage, at den ærede Ordførers Fortolkning er rigtig, saaledes at § 7 nu i Virkeligheden siger det Samme, som om Forlaget under Nr. 2 blev vedtaget. Jeg vil derfor tillade mig at meddele Thinget, at jeg vil stemme mod de stillede Forslag, for om mulig at faae Loven ud i denne Samling. Jeg ser ikke i Lovens noget stort Gode for Kjøbstæderne, men kun et Middel, der vil hjælpe til, at Land- og Bybefolkning ville se paa hinanden med lidt mere rolige og blide Bine end hidtil. Jeg vil tiltræde den Betragtning, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. M. Hansen) gjorde gjældende ved 2den Behandling; det har ikke Stort at sige, hvorledes man har det, naar man blot tror, at man har det godt, og jeg tror da, at denne Lov vil virke hen til, at Kjøbstæderne ville tro, at de faae det lidt bedre.

Indenrigsministeren: Jeg ønsker blot at svare det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Wintber) paa en Forespørgsel, som han har rettet til mig om, hvilken Virkning Væresoprejsning vil have med Hensyn til Bestemmelserne i § 9. Jeg skal svare, at efter min Overbevisning vil den have den Betydning, navnlig efter den Maade, hvorpaa den i Reglen affattes, at den vil borttage de Forhindringer, som ellers i Hensyn til Næringsloven maatte ligge i Forbrydelsens Tilstedeværelse.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 1 til § 2 af Thorup, S. Madsen, N. Jensen (Skanderborg Amts 2den Valgkreds), C. Hauerslev, M. C. Christensen, Buch, Lange, Høgsbro, S. Madsen, S. Sjørgensen, C. Hansen (Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds), Ole Christensen, Kruse, S. Pederesen, M. Pederesen:

I 3die Linie udgaar: „“ og sættes: „“ hvorhos tilføjes: „hvortil dog ikke henregnes Fordeling af Varer mellem Medlemmer“.

forfaldedes med 46 Stemmer mod 29.

2) Forslag under Nr. 2 til § 7 af Samme: 1ste Punktum udgaar, samt Ordene: „Det